

[Erik Andersen.]

udnyttelse stiger skønsmæssigt med 1 mill. kr.

Selv om behovet for dannelse af producentorganisationer for frugt og grønsager stort set kan anses for dækket på nuværende tidspunkt, kan det dog ikke udelukkes, at der bliver etableret enkelte producentorganisationer yderligere i de følgende finansår.

Når talen er om dannelse af producentorganisationer for planter og blomster, er det det nationale restbeløb, der er aktuelt. EF yder kun 50 pct.s refusion til organisationer for frugt og grønsager. Produktionsværdien af blomster og planter andrager ca. 750 mill. kr. om året, hvoraf alene GASA i Odense tegner sig for de 150 mill. kr. Efter EF-reglerne kunne en sådan produktionsværdi modtage et tilskud på 45 mill. kr. Det skulle herefter stå klart, at de 2-3 mill. kr., der er til rådighed til fordeling, ikke vil have nogen synderlig effekt, hvis de skulle fordeles på eventuelt 25 forskellige organisationer. Det kan derimod med rimelighed antages, at anvendelsen af det eventuelle restbeløb til afsætningsfremmende foranstaltninger vil have stor nytteværdi, specielt ved anvendelse til kampagner på eksportmarkeder.

Ud fra disse betragtninger kan vi anbefale ministerens forslag, bl. a. fordi de hidtil anvendte 3 mill. kr., der har været stillet til rådighed for afsætningsfremmende foranstaltninger, ikke har været tilstrækkelige til at dække behovet. Indsatsen af statsmidler i reklamefremstød har givet ganske positive resultater; vi kan nævne potteplanter, og vi kan også pege på æbleeksporten til Finland, som takket være sådanne fremstød er blevet fordoblet fra 3.000 t til 6.000 t. Vi mener, det er god politik og god økonomi at støtte foranstaltninger til fremme af afsætningen inden for dette erhverv.

Endelig foreslår ministeren en ændring af § 19, som går ud på, at de 5 mill. kr., der årligt stilles til rådighed for fælles anlæg inden for disse erhverv, for de tre sidste finansårs vedkommende, det vil sige fra 1975 til 1978, slås sammen til en pulje på 15 mill. kr. Også dette forslag skal jeg anbefale i erkendelse af, at oliekrisen ramte gartneri og frugtavl så hårdt, at det var naturligt, at de blev mismodige, og at erhvervets omstillingsproces delvis gik i stå. Den tabte optimisme synes at

være genfundet, hvilket bl. a. kan skyldes det 100 mill. kr.s olielån, der er givet, og septemberforligets erhvervsstøtte. Man må derfor forudse, at de to sidste år af denne støtteordnings levetid vil afsløre et betydeligt behov.

Det sidste forslag, om ophævelse af revisionsparagraffen, kan vi både principielt og traditionelt tilslutte os.

Karlskov Jensen (V):

Der var næppe andre erhverv, der stod med tilsvarende omstillingsproblemer i forbindelse med vores indtræden i fællesmarkedet som gartnerierhvervet og frugtavlens. Den lovgivning, som skulle medvirke til at fremme den nødvendige omstilling både i de enkelte produktionsvirksomheder og også i de organisationer, som gartnere og frugtavlere har været organiseret i, fandt jo sted i loven af 1972, og det er denne lov, der nu tages op til revision med de foreslåede ændringer.

Ændringerne i § 2-udvalget er jo en naturlig og logisk følge af den omstrukturering, der er sket i organisationerne inden for erhvervet. Jeg har lagt mærke til, at ministeren i sin fremsættelsestale nævner, at i hvert fald de organisationer, der er med i § 2-udvalget for nærværende, har givet tilslutning til ændringen; jeg går ud fra, at det i det hele dækker de organisationer, det vedrører.

Vi gjorde på det tidspunkt det, at de penge, der blev bevilget, dels blev bevilget til bestemte opgavers løsning, dels var der en, om jeg så må sige, vandret inddeling, sådan at på nogle områder skulle pengene bruges inden for det enkelte finansår. Den inddeling, man gennemførte på det tidspunkt, har ligesom ikke rigtig kunnet holde, den har været for stram, og det, der nu er foreslået, er, at man ophæver nogle af disse grænser, sådan at de samme penge bliver benyttet til erhvervet og til den omstrukturering og til den erhvervsomlægning, der finder sted, men man får altså lidt større muligheder for at overføre fra det ene område til det andet. Det gælder også for § 19s vedkommende med hensyn til, inden for hvilket finansår pengene bruges.

Jeg har ikke andet at sige til det, end at vi er tilfredse med det forslag, der er fremsat, og vi er også tilfredse med, at der ikke